

esu

Tauralkio progimnazijos kūrybingų mokinių laikraštukas visiems

2022 m. gruodžio mėn.

Mano Eglutė

Auga ji labai linksmoje vietoje - šalia mokyklos. Kiti medžiai neužstoja jai saulės spindulių, oro ji turi visą dangų. Aplink žaliuoja jaunesnės jos draugės.

Ji tokia graži - net akių negaliu atitraukti, norėčiau užkabinti jai žaisliukų, dekoracijų, kad švytėtų, kaip Šiaurinė žvaigždė. Ir baltas sniegas atrodo kaip minkštučiai purūs patalai.

Kiekvieną dieną ateidamas į mokyklą aš tave matau ir vis pasidžiaugiu, kaip gražiai sniegas tave papuošė, pasidabravo tavo žalias šakas. Tu nuostabi, mano baltoji eglutė.

Tekstas ir nuotrauka Adomo Rukšnaičio, 6a kl.

Žiema apkabino mus visus

Balta aikštelė
Marija Stroputė, 8 kl.

Žiema žiemužė
Modestas Sėlenis, 8 kl.

Žmonės, ieškome pagalbos
2022 m. gruodžio 16 d.

JAUSMŲ ŠOKIS

Dvi draugės, viena žiema

Medeina Gaudiešiūtė ir Morta Rimkutė, 6a kl.

Sninga visą laiką rytais,
Taigi, atėjo žiema.
Ir džiaugiamės medžiais apsnigtais,
Su savo drauge miela.

Nors jei ir tirpsta sniegas,
Jis lieka mūsų širdyse.
Kaip ir kakava
Mūsų namuose.

Baltais rūbais padabinta Lietuva,
Namų langai šerkšnu išpuošti.
Dengia stalą Kūčioms mama,
Namai joms beveik paruošti.

Mes valgysime silkę
Su šeima
Ir Kalėdų lauksime
Su egle papuošta.

Balta balta, kur dairais...

Atsibundu, žiūriu pro langą, o tenai viskas užpustyta puriu sniegu. Džiaugiuosi, kad nuostaboji žiema atkeliavo, tad iš karto skubu sniego senį nulipdyti. Pamatau apipustytą eglę ir nusikeliu į snieguotą minčių pasaulį, Tai nuostabiausias dalykas, kurį esu matęs savo akimis.

Besmegeniai už kiekvieno kampo, prisnigta kaip filme, netgi snaigės rateliu sukasi.

Vis girdžiu artėjantį šūksnį, vis nesuprantu, kas tai yra, bet tada suvokiu, kad tai pažįstamas mamos balsas. Sugrįžęs pamatau mano mėgstamą mamos pagamintą naminį karštą šokoladą...

Balys Pelenis ir Domas Gedvilas, 6a kl.

Nematomas paukštis

Ėjome gruodžio ryte į mokyklą. Literatūros pamokoje sekėme sakmes ir fotografavome žiemos vaizdus. Mes pamatėme paukštį, bet reikėjo ilgai žiūrėti į medį, kol pamatėme tą nematomą paukštį. Parodėme tą paukštį draugams, bet nė vienas iš jų paukščio nematė. Nusisukome nuo jo kelioms sekundėms ir kai atsisukome jo jau nebebuvo. Šis paukštis susiliejo su apsnigtom šakom ir jį buvo labai sunku pamatyti. Sunku pasakyti, kas čia per paukštis.

Saulė Girdvainytė, 6a kl.

Mylimai Klaipėdai 770

Arijus Suzdalev, 6a kl., istorinė esė

Aš esu XIIIa. Klaipėdos gyventojas

Esu aš XIII amžiaus Mėmelburgo gyventojas, Livonijos ordino atstovas. Seniai jau tai buvo, todėl jei jums įdomu, papasakosiu savo laikų istoriją.

Šis miestas pradėjo kurtis 1252 metais, kai rudenį tarp Nemuno ir Dangės upių buvo pastatyta pirmoji medinė Mėmelburgo pilis. Šią pilį nuolat puldinėjo žemaičiai ir kiti priešai, todėl pilis buvo saugoma vandens pripildytais grioviais, o ties vartais buvo įrengtas tiltas ir supilti pylimai. Ilgus metus dabartinė Klaipėda buvo mažas ir labai uždaras miestelis, į miestą atvykę svečiai neturėjo teisės nakvoti miestelio teritorijoje, nakvynės jie turėjo ieškoti už miesto sienų. Miesto pilį dažnai teko atstatinėti, nes priešai labai dažnai ją griovė ir degino.

Vieną vėjuotą dieną, vokiečių laivą audringoje Baltijos jūroje ištikio nelaimė. Jis buvo nublokštas į krantą, o išsilaipinę jūreiviai krante ieškojo pagalbos. Tuo metu, Mėmelio burmistras parašė laišką Liubeko gyventojams ir ant jo užliejo tąsą vaško masę, kuriame atsispaudė laivo kontūrai ir tai buvo pirmasis Mėmelio antspaudas. Laiškus tais laikais gabendavo pašto kariatomis, kurias tempdavo arkliai.

Tęsdamas pasakojimą apie tuometines mūsų tradicijas, žymias gatves, amatus, noriu papasakoti, kaip mieste vyko gyvenimas. Į Mėmelį atvykdavo amatininkai iš kitų šalių, kurie gamino batus, siuvo drabužius. Bajorai ir pasiturintys miestelėnai važinėjo vežimais, paprasti gyventojai – tiesiog vaikščiojo. Žmonės ant

prekystalių pardavinėjo savo augintas bulves, morkas, žuvis, grybus. Kalviai iš geležies kalė įvairius dirbinius, darė nuostabaus grožio pakabukus, žiedus, žvejybinius kabliukus, laivų sutvirtinimo kniedes. Mėmelyje žuvies tikrai nestigo, nes per jį tekėjo Dangės upė, šalia tyvuliavo Kuršių marios ir Baltijos jūra. Žvejyba buvo neįprasta, vyrai žvejojė su virvėmis, ant kurių buvo pritvirtinta bent dešimt kalvio iškaltų kabliukų. Į jūrą statyti tinklus ir pagauti didesnę kiekį žuvies vyrai plaukdavo mediniais laivais. Kad būtų lengviau orientuotis mieste gatvės pradėtos vadinti pagal amatų pavadinimus –

Balta Klaipėda. Gustas Leščinskas, 8 kl.

Mėsininkų gatvėje gyveno ir dirbo mėsininkai, Žvejų gatvėje – žvejai. Ten kur dabar yra Didžioji vandens gatvė ir dabartinė Teatro gatvė, iki pat XVIII a. pab. šių gatvių vietoje tekėjo Senosios Dangės vanduo, šalia gatvių stovėjo pirklių namai.

Šį pasakojimą galėčiau tęsti dar ilgai, nes šio miestelio istorija yra labai įdomi, tuo pačiu ir labai paini, bei daug kartų pasikeitusi, keliaujant per skirtingus amžius.

LINKĖJIMAI MYLIMAI KLAIPĖDAI GIMTADIENIO PROGA

Išėjusios į lauką, pamatėme nuostabų vaizdą. Darželinukai ir jų auklėtojos sugalvojo prie darželio pastatyti laivelį ir ten pasodinti vasariškų gėlių. Saulėje jos atrodė nuostabiai, šypsojosi ir sveikino Klaipėdą.

Gabrielė ir Vaiva S.

Miela Klaipėda! Linkiu, kad šis 770-asis gimtadienis būtų pats linksmiausias iš visų. Taip pat linkiu, kad klestėtum ir nekariautum su kitais. Klaipėdužė, atsiprašome ir už žmonių kvailystes. Už šiukšles visas. Ir Jūružės, tavo sesės, atsiprašom už visus išpiltus degalus. Bet pasaulis gerėja ir žmonės kartu su juo. Tad linkime sveikatos ir ilgų metų!

Morta

Linkiu, kad Klaipėda būtų tvirta ir netrupanti lyg tvirčiausias pasaulio akmuo, kurio net Perkūnas neperskeltų.

Medeina

Linkiu Klaipėdai visada būti gražiu ir tvarkingu miestu. Linkiu turėti labai gerus merus. Išlaikyti savo senamiestį, atstatyti Mėmelburgo pilį, vis gerėti ir gerėti. Linkiu jai plėstis ir augti, užauginti labai gerus žmones. Būti labai dideliu miestu,

kuriame gyventų laimingi, linksmi ir sėkmingi žmonės. Linkiu turėti švarią ir gražią Baltijos jūrą.

Saulė

Linkiu aš Klaipėdai būti gražiausia ir švariausia visame pasaulyje. Linkiu jai išsaugoti istoriją ir atstatyti gražų senamiestį. Linkiu jai turėti geriausius ir protingiausius gyventojus. Linkiu jai plėstis ir plėstis be sustojimo, kol pasidarys dar didesnė.

Simas

Miela Klaipėda, tu miestas, kuriame gera gyventi, kuriame miesto gyvenimas susilieja su gamta. Per Tave teka Dangė, krantus skalauja Kuršių marios, dažnai šėlsta vakaris vėjas. Tu miestas, kuriame daug erdvės, kuriame gera augti ir mokytis. Linkiu, kad ir išliktum tokia pat laisva, pilna gerų idėjų, vaikiško juoko, jūros kvapo! Didžiuojuosi būdamas klaipėdiečiu. Su gimtadieniu!

Arijus

Mano miela Klaipėdėle, džiaugiuosi, kad vis dar galiu matyti tavo nesenstančių namų veidus ir girdėti jūros alsavimą. Džiaugiuosi, kad galiu dalyvauti tavo gimtadienyje, ir kad dėl tavęs surinko tiek daug svečių! Džiaugiuosi, kad kiekvieną dieną galima išgirsti negirdėtas tavo gatvelių istorijas. Linkiu tau toliau klestėti. Sulaukti daug svečių. Linkiu išlikti tokiai jaunai ir prižadui visada tavimi rūpintis.

Balys

Klaipėda, tu toks gražus miestelis. Aš tavęs į nieką negalėčiau iškeisti, nes tu man gražiausias miestas. Tavo jūra visiems džiaugsmą teikia. Tavo senamiestis su gražiausiais namais. Daug apie tave legendų įdomiausių pasakojimų sukurta. Nors ir nedidukas tu miestelis, bet mylėsiu amžinai savo gražųjį kraštelį.

Domas

Sveikinu Klaipėdą su 770-tuoju gimtadieniu. Tu esi gražus, gyvas ir svetingas miestas. Noriu pasidžiaugti, kad esu klaipėdietis. Linkiu dar ilgo jūros bangavimo ir paslapčių, smėlio saujų pilnų, žmonių džiaugsmo ir gerų idėjų, kūrybingų minčių, gražėti, turtėti ir ilgų dar gyvavimo metų kartu. Klaipėda su jubiliejumi.

Adomas

Ar norėtum nubusti XIII a. Klaipėdoje?

Aš atsikėliau iš savo girgždančios lovos. Apsirengiau šiurkščius rūbus. Pusryčiams suvalgiau duonos riekelę užsigerdama ožkos pienu. Mano tėvai buvo turguje. Aš jiems prižadėjau išskalbti rūbus. Mano broliai

Asmenukė su keliautoju Antanu Poška, kviečia į Klaipėdą Saulė Valantinaitė, 8 kl.

pirko mėsą iš pono Jono. Ponas Jonas buvo rūstus ir nedraugiškas, tačiau jis buvo vienintelis žmogus šioje gatvėje, kuris pardavinėjo mėsą.

Man tingėjosi skalbti rūbus, todėl aš nusprendžiau nuausti juostą. Tai sunkus ir ilgas darbas, tačiau man austi juostas labiau patinka nei skalbti rūbus. Aš turėjau tik raudonus ir geltonus siūlus. Aš norėjau nuausti trijų spalvų juostą. Ieškojau gražių siūlų po visus namus. Neradau. Matyt, teks skalbti rūbus.

Mano tėvai grįžo iš turgaus. Vos panešė sunkias pintines. Mano broliai grįžo truputėlį vėliau. Mūsų namai kvepėjo maistu. Kadangi jau leidosi saulė, mes greitai pavalgėm ir nuėjom prie upės nusiplauti nešvarumus. Vanduo buvo šaltas. Tačiau mes jau buvom pripratę. Kai nusiprausėm, iš karto ėjom miegot. Rytoj mane ir vėl pažadins skardžiabalsis gaidys, ir tuomet prasidės kita tokia pati diena...

Medeina Gaudiešiūtė, 6a kl.

Reportažas

Klaipėdos universiteto „Žemynos“ gimnazijoje gruodžio 9 dieną šoko visi, kas tik norėjo ir galėjo. Netikėtai lyg iš pasakos apsilankiusi žiema tik dar labiau papuošė renginį, kuris tapdavo tai vakarone, tai viktorina, tai diskusija ir žaidimais, tačiau net ir nenumatytos sąlygos nesužlugdė noro domėtis išskirtine lietuvių kultūra.

Šiomet „Etnografinės popietės“ dalyviai tradiciškai pristatinėjo penkis Lietuvos etnografinius regionus: Mažąją Lietuvą, Suvalkiją, Žemaitiją, Aukštaitiją, Dzūkiją. Kiekviena klasė skyrė dėmesį savo pasirinkto regiono papročių savitumui bei kulinariniam paveldui. Vienos

klasės šoko tautinius šokius, kitos inscenizavo teatrinius pasirodymus, perteikiančius regiono papročius, o dar kitos, pabrėždamos tarmių savitumą, kalbėjo tarmiškai. Dalijosi saldžiais sūriais su uogienėmis, keptais žagarėliais, gardžiu kiseliumi, keptais paplotėliais, blynėliais ir kitais skanėstais, vertino ir gyrė vienas kito paruoštus patiekalus. Tai puikus įtraukusis ugdymas, kuris tiesiogiai leidžia patirti lietuvių tautinį paveldo smagumą.

Nuotraukose: Simas, Justas, Vytautė, Morta, Medeina.